

SIEMANGIRO

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΡΟΣ
ΑΡΤΕΜΙΟΥ.

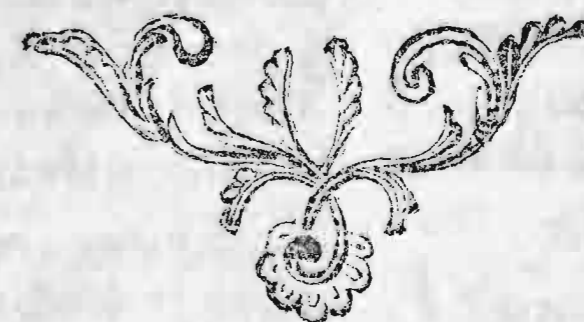
ΚΑΙ ΤΗΣ ΟΣΙΑΣ ΜΗΤΡΟΣ ΗΜΩΝ
ΜΑΤΡΩΝΗΣ
Τῆς Χιοπολίτιδος.

ΣΥΝΤΕΘΕΙΣΑ ΥΠΟΤΙΝΟΣ ΕΥΣΕΒΟΥΣ
πρὸς χρῆσιν καὶ ὠφέλειαν τῶν Εὐσεβῶν ἢ ὁρθοδόξων
Χριστιανῶν.

Ἀδεία ἢ προτροπὴ τῆ Παναγιωτάτης ἡμῶν Δεσπότης
τοῦ Οἰκουμενικῆ Πατριαρχοῦ Κυρίε Κυρίε

ΚΥΡΙΛΛΟΥ.

Ἐπιστολὴ τοῦ τιμιωτάτου ἐν Πραγματευταίς Κυρίε
ΙΩΑΝΝΟΥ ΑΜΟΙΡΟΥ.

Ἐν τῷ κατὰ τὸ Πατριαρχεῖον Ἑλληνικῷ
τοῦ Γένους Τυπογραφείῳ.

Ἐν ἔτει 1815

ΑΙ Ο Τ Ο Λ Ο Κ Α
 Ο Τ Ο Τ Α Τ Ο Μ Ε Τ Α Λ Ο Μ Α Ρ Τ Υ Ρ Ο Σ
 Α Ρ Τ Ε Μ Ι Ο Τ
 Η Μ Η Σ Ο Τ Η Μ Σ Α Ι Ο Σ Η Τ Η Α Ν
 Σ Η Ν Ω Τ Α Μ

ΣΤΟΝ ΕΣΤΕ ΣΟΝ ΤΟΝ ΑΣΙΟΠΤΗΤ
 ΚΑΙ ΤΟΝ ΕΣΤΕ ΣΟΝ ΤΟΝ ΑΣΙΟΠΤΗΤ

ΚΥΡΙΑΚΗ
 ΤΟΝ ΕΣΤΕ ΣΟΝ ΤΟΝ ΑΣΙΟΠΤΗΤ

ΕΣΤΕ ΣΟΝ ΤΟΝ ΑΣΙΟΠΤΗΤ
 ΚΑΙ ΤΟΝ ΕΣΤΕ ΣΟΝ ΤΟΝ ΑΣΙΟΠΤΗΤ

**ΜΗΝΙ ΟΚΤΩΒΡΙΩ Κ.
 ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥ-
 ΡΟΣ ΑΡΤΕΜΙΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΟΣΙΑΣ
 ΜΗΤΡΟΣ ΗΜΩΝ ΜΑΤΡΩΝΗΣ.**

Εσπέρας ἔν τῷ Ἐσπερινῷ μετὰ τὸν Προομιακὸν εὐχολογῶμεν τὸ Μακάριος Ἀνὴρ τὸ Α΄ ἀντίφωνον.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα ἰσῶμεν σίχ. 5'. καὶ ψάλλομεν τοῦ Ἀγίου προσόμοια τρία, ἢ τῆς Οσίας τρία. τὸ Α' γίου ἦχος δ'.

Ὡς γοναῖον ἐν Μάρτυσιν.

ΟΥρανίαις ἐλάμψεσι, Φωτισθεῖς τὴν διάνοιαν, τὸ τῆς πλάνης ἔφυγε σκότος ἐνδοξε, καὶ τῷ Φωτὶ προσεπέλασας, Χρῆς τὸ Θεὸ ἡμῶν, καὶ ταῖς χάρισιν αὐτῆ καταυγάζεις τὰ πέρατα, διὸ πρέσβυε, ἐκ Φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι τὸς ἐν πίσει ἐκτελεῖντας, τὴν αἰσεβασον μὴ μνησθ.

Ἐπιπνοία τὸ Πνεύματος, μυηθεῖς γινώσιν ἐνθεον, τὸν τῶν ὄλων κτίσιν ἔγνωσ Ἀρτέμειε, καὶ τὸς τῆ κτίσει λατρεύοντας πανσόφως διήλεγξας, καὶ ἀδήγησας λαὸς εἰς Θεὸ τὴν ἐπίγνωσιν, δι' ὃν ἠθλησας, ἢ τὸ σέφος ἐδέξω τῶν καμάτων, λυτρωθῆναι ἰκετόβων διαΦθορᾶς τὸς ὑμνεῖντάς σε.

Πολυτρόποις κολάσεσι, χαλεπαῖς μασιγώσεσι, παραδὸς αἰκίζεσθαι τὸ πολυάθλον, καὶ καρτερώτατον σῶμά σε, θεόφρον Ἀρτέμειε, ἐκ ἠρνήσω τὸν Χριστὸν, ἐξοάνοις ἐπέθυσας, ἀλλ' ὑπέμεινας, ὥσπερ πάχοντος ἄλλω ἀναμένων τὰς μελλέσας ἀντιδόσεις καὶ τὴν ἀθάνατον δόκλειαν.

Τῆς Οσίας . γ' . ἦχος ὁ αὐτός .

ΤΟὺς σὺς ἀγῶνας Ματρῶνα πανολβία καὶ τὰ κατορθώματα τίς ἐξεπείν περπαδῶς, καὶ ἀνυμνήσαι δυνήσεται; βροτείαν Φύσιν, καὶ γὰρ παρήλασε παναοιδίμε, ἀγγέλων ἠγάδη τε ταῦτα πληθὺς ἢ Θεὸν, τὸ ἀδενὲς τὸ τῆς Φύσεως τὸν δυναμῆντά, μεγάλως ἠνεσε ἢ ἐδόξασεν, ἀλλ' οἱ τρυφῶντες τῶν καλῶν τῶν σῶν ὡς ἐκ πόθου πάντες σε μέλπομεν, τὸ πρὸς δύναμιν χρέος, ὡς εἰκὸς ἀφουσιέμενοι.

Τῆς ἐγκρατείας πυρὶ πῦρ θεοφῶρε παθῶν ἐναπέσβεσας, ἢ πῦρ ἀνήφθη σοι, τοῦ θεῖο πάνσεμνε ἔρωτος, ὃς πάνταν ὕλην, Φιλοκοσμίας ἐναπέτεφῶσε, ἢ ὅλην σε ἐπείτε μετατεθῆναι ἐκ γῆς, πρὸς ἕρανὸν τῷ Φρονήματι, ἢ ἰσαγγέλως ἐν γῆ βῶσαι μικρὸ πανθαύμασε, ἢ νῦν ἀγγέλοις συγχωρεῖσθαι, ὡν ἢ τὸν βίον ἐζήλωσας, σὺν αὐτοῖς ἐκδυτώπει τὸ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Χρῆστον ἐξ ὅλης ποθήσασα καρδίας, ἢ τέττε τῷ ἔρωτι τρωθείσα πάνσεμνε, ἐνεγκλημένην κατέλιπες ἢ κόσμω σχέσιν, ἢ τὰ τερπνὰ τὸ βίω αἰδίμε, βοῶτα νυμφίε μου σὲ ἐπεπόθησα, ἢ τετρωμένη τῷ ἔρωτι τῷ σῶ ὀπίσω σε διὰ βίω παντὸς ἐφέφομαι. ὃς ἢ ὡς νύμφην ἀδιάφορον, εἰς ἕρανίω μετέστητε, σὲ Ματρῶνα νυμφῶνας, ὃν ἡμῖν ἴλων ἔργασαι.

Δόξα ἦχος πλ'. β'.

Α'Σκητικὴν ὁδοῦσασα ὁδὸν παθῶν σαρκὸς ἐνέκρωσας ὀρμάς, ὦ Ματρῶνα θεόσοφε. τὸ κόσμω γὰρ ὄλωσ τὴν ἡδύτητα, ἀπειπαμένη θεόφρον, μόνον τὸ αἰετατον κάλλος ἐπόθησας, ἢ πασαῖα τὴν ἐν γῆ καταλιποῦσα προθύμως οὐρανίων μετὰ τέλος παναοιδίμε θαλάμων ἠζήωσας, ἐν οἷς νοητῶς τῷ σῶ νυμφίω Χριστῷ μετὰ

SISMANGILIO

ἡμᾶς τὸς ἐκ πρόθε μέλποντας, τὸς ἄλλως
τὰ σκάμματα, ἢ τὴν πρὸς τὸς δαίμο-
νας ἀνένδοτον πάλιν, καθ ὧν παράοχ
ἢ ἡμῖν σαῖς πρεσβείας τὴν νίκην αἰοῖδιμε.
Καὶ νῦν Θεοτοκίον Δέσποινα πρόσδεξαι.

Ἀπολυτίκιον τῆ Ἀγίας Ἀρετέμης.

Ἦχος α'. τῆ λίθου σφραγιζάντος.

Ποικίλοις βασάνοις ἐναθλήσας Μακά-
ριε, ὡς σεξέρος ἀδάμας τὸν παραβάτην
κατήχυνας, καὶ γὰρ ἐν πέτρα μεγίστη
πιεθεῖς διὰ τὴν πέτραν Χριστὸν, ἢ αἰκι-
θεῖς, σεξέρος ἐδέξω τῆ μαρτυρίας μεγαλο-
μάρτυρος Ἀρετέμης. δόξα τῷ σὲ ἐνιχύσαν-
τι, δόξα τῷ σὲ σεφάνωσαντι, δόξα τῷ ἐ-
νεργῶντι διὰ σὲ πᾶσιν ἰάματα.

Δόξα ὁ αὐτός.

τῆς Ἀγίας. τὸ Ἀπολυτίκιον.

Μονάσασα θεαρέτως, ἐναρέτως ἐβίωσας,
ἢ χάριν ἰαμάτων ἐχομίσω Ματρῶνα θεό-
ληπτε, θαυμάσια γὰρ τελέσασα Φοβε-
ρὰ, μονὴν συνεκρότησας ἱερὰν, προσεή-
νοχας πληθὺν τῶν πιευσάντων σοι παμ-
μακάρισε, δόξα τῷ σὲ δοξάσαντι Χριστῷ,
δόξα τῷ σὲ σεφάνωσαντι, δόξα τῷ ἐνε-
ργῶντι διὰ σὲ πᾶσιν ἰάματα.

Καὶ νῦν ὁ αὐτὸς τῆ Γαβριὴλ Φθεγγαμένη.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ ΜΕΤΑ ΤΗΝ
ΠΡΩΤΗΝ ΣΤΙΧΟΛΟΓΙΑΝ.

Κάθισμα Ἦχος πλ. δ'.

Τὴν Σοφίαν ἢ Λόγον ἐν σῆ γαστρὶ.

Τὴν ἐρώδι ἀπέπω Μῆτερ σκηνὴν,
τῆς ἀσκήσεως ἤρω χριστὸν ζυγόν. Μα-
τρῶνα αἰοῖδιμε, ἢ ὀπίσω εἰσέδραμες, τῆ
Νομφίς τῷ κάλλει ἢ τῆς ὠραιότητος,
ὄθω σὺ Ἀγγέλοις, ἐντρυφᾶν ἠξιώθης.
τὴν αἰγλήν τὴν ἀξέριτον. τῆς Τριάδος θεό-
κλιτε. διὸ πίσει βωμένσοι. πρόσδεξαι
χρέος λιπὸν, ὦ σεμνῆ, τῶν πταισμάτων
ἀφῆσιν παρέχουσα ταῖς πρὸς Θεὸν σε ἐν-
τεύξαι

τεύξαι

τεύξαι δεόμεθα.

Δόξα ἢ νῦν Θεοτοκίον.

Φωτοφόρον λαμπάδα καὶ χρυσαυγὴ σὲ
προνοίας ταμεῖον σοφῆ Θεῶ. ἅπαντες ἐ-
πέγνωμον οἱ σωθέντες τῷ τόκῳ σε. ἀλ-
μίας τὸ νέφος ἀπάλλαξον δέομαι. ἐπι-
λάμψαι δὲ Φέγγος ἡλίου σιλπνότερον, ὁ-
πως ἐπαξίως διφρημῆται τὸ θαῦμα, ἔχ-
ῆττον τῆς ἀνέκαθεν χορηγῆ ἀγαθότητος.
σὺ γὰρ κράτος ἢ ἀγκυρα, ἄμαχον τῆ
χος πέλεις πῖσων, τῶν ἐν πίσει Δέσποι-
να βωόντων σοι, Κυριοτόκῃ σασον ἡμᾶς
ταῖς πρεσβείαις σε.

Μετὰ τὴν β'. σιχολ. καθ. Ἦχος δ'.

Ἐπεφάνης σήμερον.

Τὰ Φρικτὰ σε σκάμματα μῆτερ Μα-
τρῶνα ἐξεπείν ἐ δύναται Φύσις βροτείχ
πρεπωδῶς. πῶς ἐν ἡμῖς διπρησάμεν
ὑμνες πρεπωδῆς τὸ χρέος ἀφοσιώσασθαι.

Δόξα ὁμοιον.

Ὁ σιχὸς ὁ πάνσεμνος σὲ θεῖς σκίνης ἐκ-
πιγάζει θαύματα, σοφῆ Ματρῶνα ταῖς
πιστοῖς, ἢ ἐρητορθεῖν ἐκπλήττει με. ὁ-
μως καλῶ σε Ἀγγέλων ἰσάριθμον.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον ὁμοιον.

Χρυσωθεῖσα Πνύματι κιβωτὸς ὄφθης
ἢ τὸν κόσμον σώζεσα τῆς καταγιγῆδος τῆς
πικρᾶς, καὶ εἰς λιμένα ἀπάγασα, τῆς
σωτηρίας τὸς θέλοντας σώζεσθαι.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον. Ἦχος δ'.

Κατεπλαγῆ Γωσήφ.

Ἐξισᾶ τὰ σὰ Σεμνῆ, πᾶσαν βροτείαν
ἀκοὴν, καὶ διάνοιαν, καὶ νῦν, ἐκπλήττει
μέγεθος τῶν σῶν, ἀγωνισμάτων Ματρῶνα
καὶ παλαισμάτων, ἐκ πρώτης, ὡς εἶπεν,
ἀφῆτηρίας γὰρ, ἐν ἔτι ἀπαλῶ κομιδῆ
σώματι, πᾶσαν ἐχθρῆ τὴν δύναμιν εἰς τέ-
λος καταλεπτόνασα ἐνδοξε, τῷ σὺ Δε-
σπότη, προθέσει ὅλη ψυχῆ ἠκολούθησας.

Δόξα ἢ νῦν Θεοτοκίον.

Τὸ

Τροπάριον, Ἦχος β'.

Σήμερον ἢ παρθένος συγκαλεῖται Μα-
τρῶνα ἅπαντας πρὸς ἐξίασιν τῶν αὐτῆς
παλαισμάτων, αἱ δυνάμεις τῶν Οὐρα-
νῶν ἐξέτισαν τὸ ἐκείνης πρὸς τοὺς πόνους
ἀνένδοτον, σατὰν ἢ ἰσχύς κατήρηται,
ἢ δαιμόνων πληθὺς διωλόλυζαν. ἡμεῖς δὲ
τῷ δυναμώσαντι ταύτην, δόξαν δάμον πάν-
τες Χριστῷ, ὃς Φύσεως τὸ χαῦνον δυναμῶ
οἰκείω σθένει.

Ὁ Κανὼν τῆς Οσίας ἢ ἡ ἀκροσιχίς.
Ματρῶναν ὑμῶ τῆς Χίς τὴν προσᾶτιν.
Λέγε δὲ πρῶτον τὸν κανόνα τῆς Θεοτόκῃ,
Τὸ πολλοῖς συνεχόμενος.

Εἶτα τῆς Οσίας.

Νικητὰς ἐστὶν ὁ ποιητῆς.

Ὡδῆ. α'. Ἀνοῖξω τὸ στόμα μου.

Ματρῶναν τιμήσωμεν, τὴν ἱερὰν ὡ θεό-
φρονες, ἢ καμάτες γεραίροντες τοὺς ὑ-
πὲρ Φύσιν αὐτῆς ἢ τὰ σκάμματα, καὶ
τὴν πρὸς τὸς ἀοράτες ἀνένδοτον ἔνστασιν
ἐχθρῶς ἀλάστορας.

Ἀόρατον ἄσατον, ἅπαν εἰδῆα πανθαύ-
μασε, τερπνὸν τὸ δρώμενον, μόνα ἐπόθη-
σας τὰ ἀόρατα, Ματρῶνα ἢ ἐμφρόνως,
τὰ ἄνω βασιλεία κλήσασαι ἐσπύσας.

Τηρήσαι ποθήσαται, τὸ καλὸ εἰκόνα ἀλώ-
βητον, καὶ τὸ κατ' ὁμοίωσιν Θεῶ Θεόσο-
φε, πάσης ἐσπύσας, ἐξ ἀπαλῶν ὀνύχων
κακίας ὑπέριτερον δεῖξαι τὸ φρόνημα.

Ραζώνην μισήσασα, πᾶσαν τοῦ βίου καὶ
εὐκλειαν, συντόνως ἐβάδισας, τῆς ἀρετῆς
τὴν ὁδὸν, καὶ ἀνέδραμες, πρὸς ὃν θερμῶς ἐ-
πόθεις, ὃν ἴλεων ἐργασαι τοῖς διφρημῶσι
σε.

Ὡς κρῖνόν σε δῦοσμον, ὡς ἐδὸν δι' ἕρην
ὑπέριτε, Θεὸς μέσον ὄβρηκε, τῶν ἀκαν-
θῶν καὶ αὐτοῦ, κατηγλάισε ταῖς χάρισι
Ματρῶνα καὶ χίσις σὲ ἐδείξε μέγα θησαύ-
ρισμα.

Θεοτ

Τὸ μυστήριον τῆς σῆς κωφορείας Προφι-
τῶν, Θείω Πνύματι χοροῖ, μεμυημέ-
νοι Μαριὰμ, ποικιλοτροπως τέτο κόρη
ἐπράνωσαν, Λυχνίαν τε ἢ Στάμνον ὀνο-
μάσαντες, ἢ Ρ'άβδον, ἢ χρυσὸν θυμι-
ατηριον, ἢ Κιβωτὸν καὶ Γράπτειζαν, καὶ
Πλάκα, Ὄρος δασὺ καὶ κατάσκιον, καὶ
κεκλεισμένην Παρθένη Πύλιν, τῷ Θεῷ
τηρημένην.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ τὸ α' ἀντίφ. τῆ δ' Ἦχος.

Προκείμενον Ἦχος δ'.

ὑπομῖνον ὑπέμεινα τὸν Κύριον καὶ προ-
εἶσαχαι μοι ἢ ἐξισαν ἐπὶ πέτραν τὸς πόδας.

Εὐαγγέλιον ἐκ τῆ κατὰ Λεκάων.

Τῆ δ' τῆς θ'. Ἐβδομάδ. τῆ Λεκά.

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην
ἄνθρωπος τις ἔχων ἑκατὸν πρόβατα, ἢ
ἀπολέσας ἐν ἐξ αὐτῶν, ἐ καταλείπει τὰ
ἐννεήκοντα ἐννεα ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἢ πορεύε-
ται ἐπὶ τὸ ἀπολωλὸς, ἕως ἢ ὄβρη αὐτὸ,
ἢ ὄβρων ἐπιτίθῃσιν ἐπὶ τὸς ὤμους αὐτοῦ,
χαίρων, ἢ ἐλθὼν εἰς τὸν οἶκον, συγκα-
λεῖ τὸς φίλους, ἢ τὸς γείτονας, λέγων
αὐτοῖς. συγχαρήτε μοι, ὅτι ὄβρον τὸ
πρόβατόν με τὸ ἀπολωλὸς; λέγω ὑμῖν
ὅτι ἔτω χαρὰ ἔσαι ἐν τῷ ἔρανῳ, ἐπὶ ἐν
ἀμαρτωλῶ μετανοοῦντι, ἢ ἐπὶ ἐννεήκον-
τα δικαίοις. οἵτινες ἐ χρέϊαν ἔχουσι με-
τανοίας. ἢ ἴσυνή τις δραχμᾶς ἔχεσα δέ-
κα, ἐὰν ἀπολέσῃ δραχμὴν μίαν, ἐχ' ἀ-
πτεῖ λύχνον, καὶ σαροῖ τὴν οἰκίαν, καὶ
ζητεῖ ἐπιμελῆς, ἕως ὅτε ὄβρη, ἢ ὄβρεσα
συγκαλεῖται τὰς φίλας, ἢ τὸς γείτονας
λέγουσα, συγχαρήτε μοι, ὅτι εἶρον τὴν
δραχμὴν ἦν ἀπώλεσα; οὕτω λέγω ὑμῖν,
χαρὰ γίνεται ἐνώπιον τῶν Ἀγγέλων τοῦ
Θεῶ, ἐπὶ ἐν ἀμαρτωλῶ μετανοῶντι.

Ὁ Ν'. ψαλ. Δόξα ταῖς τῆς σῆς Οσίας

Καὶ νῦν ταῖς τῆς Θεοτόκῃ.

Ἐλέγησάν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σε

Τρο-

Θεοτοκίον .

Ναός και Παλάτιον ευρυχωρότατον πέ-
φηνας, Θεὸ Παναμώμητε, μόνη χωρή-
σασα καθαρότητος Ἀγνή περιουσία, χω-
ρεῖν ὄν ἐ δύναται ὄρος ἑράμιον .

Ω, δὴ . γ' . Τὸς σὸς ὑμνολόγος .

Ἀσμάτων ἢ κρότων πανολβία, τὰ σὰ
ὄντως ἄξια τελεί . Θεὸν γὰρ τοῖς σοῖς μέ-
λεσι, τοῖς ἱεροῖς ἐδόξασας, καὶ τῷ θῦ-
μα γέγονας, ἢ ἱερὸν καλλίεργμα .

Νυκτὸς ἀποσέρχασα τὰ ἔργα, ἡμέρας ἐ-
γένου ἢ Φωτὸς, Ματρῶνα τέκνον γήστι-
ον, τοῦ βίου δυσχιμόνως ὄδον, ὡς ἐν ἡ-
μέρα τρέχουσα, καὶ Φῶς πρὸς ἄδυτον
σπύδουσα .

Υδατος γενάσασα καὶ ἄρτε, ἐνδεία Μα-
τρῶνα κομιδῆ, γαστέρα πᾶσαν ἔφειν,
ταύτης ὑπερενέκρωσας, δι' ὃ εὐρυχωρότα-
τον ἐν ἑρανοῖς πλάτος ὄβριχας .

Μεγάλως ἀσκήσασα ἢ πόνοις, μεγάλοις
τιμήσασα Θεὸν, μεγάλα ὄντως ὄβριχας,
ἐν ἑρανοῖς τὰ ἔπαθλα, ἢ τὰ βραβεῖα ἐν-
δοξε τῶν ὑπὲρ Φύσιν καμάτων σε .

Θεοτοκίον .

Νεκρὸς χρηματίζων οὐ γινώσκω, κακίας
τῷ κάρῳ συσχεθεῖς, ἢ μέθῃ ἀπογνώσεως
βεβαπτισμένος Δέσποινα, ἀλλ' ἢ νεκρὸς
ζώσαντα, τεχῆσα αὐτῇ με ζώωσον .

Κάθισμα . ἤχος πλ' . δ' .

Τὴν σοφίαν ἢ λόγον .

Ἀγλαΐας ἐκλάμψασα ἀρετῆς, κατη-
γλαΐσας κόσμον ταῖς ἀρεταῖς, τῶν θεῶ-
ν θαυμάτων σε, ὦ Ματρῶνα θεόπνυ-
σε καὶ ἑαθύμων ἐγείρεις ψυχὰς εἰς ἐγρή-
γερσιν ὀντολῶν τῷ Κυρίῳ, καὶ ζῆλον τὸν
ἐνθεον μέγα παρασχοῦσα, πρὸς ἐκμίμη-
σιν ὄντως, ὑπόδειγμα πάνσοφε, σεαυτὴν
οἷς ὑπέριμον τῆς τῷ θήλειως φύσεως, τὸ
φρόνημα ἀνεδείχας σεμνῆ, ἢ ἀνδρικὰ δι-
ήσασας παλαιάσματα ἐπὶ τῆς γῆς ἐν σεβ-
ρότητι πνυδύματος .

δόξα

Δόξα, ἢ νῦν Θεοτοκίον Ὁμοιον .

Ἀκρατῶς οἶα λίθος καταφειγῆς, κατὰ
πρανῆς τῆς κακίας ἡδὴ χωρῶ, ἢ πᾶν ἄ-
δος Δέσποινα ἀμαρτίας ἐργάζομαι . τὸ
γὰρ ἔθος, οἶμοι, προβὰν εἰς διάθεσιν, ἐ-
ξίς ὠφθῆ, ἢ σφόδρα, τυγχάνει δυσκίν-
τον, οἶα Φύσις ἄλλη, κατασὰν, ἀλλὰ σὺ
μοι, Πανάχραντε Δέσποινα, τὴν διόρθω-
σιν δώρησαι, ἢ κακῆς συνηθείας με, ἐμ-
σχυσον Ἀγνή μεταβαλεῖν . ἔδεν σοι γὰρ
ἀδύνατον Παντάνασσα, ὡς τεκέσῃ τὸν
πάντα δυνάμενον Κύριον .

Ω, δὴ . δ' . Ὁ Καθῆμ .

Ω' Τῆς ὑπερφυστάτης, καὶ γενναίας
ἐνθάσεως, ἐν θηλείᾳ φύσει, ἢς ἀβρενωπῶ
τῷ φρονήματι πρὸς τὰς ἀρχὰς ἐπεδείξω
παναοιδίμε, ἐξουσίας τε τῷ πονηρῷ κοσμο-
κράτορος .

Τέμνεις ξένῃν τρίβον βίῃ, καὶ σοφὸς ὑ-
περκόσμιος, μέσον κόσμῳ μήτερ, τῆς ἐ-
πιμιξίας μηδὲλως σε, τῆς τῶν πολλῶν ἐ-
πισχέσης, ἐξ ἢς ἔσχηκας, θερμοτάτης
σε, πρὸς τὸν Θεὸν ἀγαπήσεως .

Ἡ κρατίστη πρὸς τὸ Θεῖον καὶ ἀνένδοτος
νοῦσίς σε, ὄλην Θεοφόρε, σὲ θεοειδῆ ἀ-
πειργάσατο, καὶ τηλαυγῇ τοῖς ὄρασι τὰ
γνωρίσματα τὰ τῆς χάριτος, τῆς θείας
ὄντως παρέχουσαν .

Σαρκὸς κτείνασα τὰ πάθη, τὴν ψυχὴν
δὲ ζώωσασα, τετελευτηκότα, προσδύχῃ
σε μήτερ ἐζώωσας, ἀνθ' ὧν γὰρ μυρίων
εργάσω θεῶν πράξεων, ἐπιωφέλετο καὶ
τὸ δ' ἐκότως τὸ γέρας σοι .

Θεοτοκίον .

Χαλινὸς τῷ Θεῷ νόμος πάντας ἐξῆς ὁ
δείλαιος, ἀκρατῶς ἐλαύνω πρὸς κακίας
οἶμοι τὰ βάραθρα, οἶα δυσήμιος ἵππος,
ἀλλὰ σὺ σεμνῆ, τῷ τῷ σὲ ὑβ, Χριστῷ ζυ-
γῶ με ὑπόταξον .

Ω, δὴ . ε' .

Νῦν ἀναστήσομαι προφητικῶς .

ἰδὲ

Γὰρ προσώζεσαν οἱ τῆς ἐμῆς μάλωτες
ψυχῆς, καὶ κατεσάπησαν ὡ παναοιδίμε,
ἐς ὑπέστην ἐκ πολλῆς τῆς ἀφροσύνης, ἀλ-
λὰ σὺ ταῖς ἱεραῖς σε σεμνῆ, προσδύχαις
με ἴασαι .

Οὐδὲν ὁ πόλεμος ὁ τῷ ἐχθρῷ πρὸς τὸ ἐμ-
βριθῆς τῷ σὲ φρονήματος, ἔδεν ἢ ἐντασις
ἔδεν πᾶσα, ἢ αὐτῷ πανερατιά τε ἢ πα-
ράταξις, ἰσὸς γὰρ πάντα ἀράχνης ἠλέ-
γυθη σοι .

Υπερφύεσατα τῆς σῆς, ὁ πρὸς τὸν Θε-
ὸν ἔρωσ θεόσοφε κρατήσας ἐπέισε, πᾶσαν
ἔφειν σαρκὸς ἀπώσασθαι, καὶ τὸ πῦρ
τῶν παρασμῶν, ὑπελθεῖν ὑπερβαλλῶση
ζέσει πίσεως .

Τὴν τῶν παθῶν σεμνῆ πυρκαϊάν, ἔσβε-
σας τοῖς σοῖς δάκρυσιν, ὄθεν σε, δρόσος τῷ
πνυδύματος ἐναπέψυξε, καὶ Φῶς ἐν τῇ
ψυχῇ σε, ἐπανήψε νοητὸν, ἐμπιπλῶν θεί-
ας δὲ φροσύνης σε . Θεοτοκίον .

Ἡ ῥῆσις δέδεκται ἐν σοὶ πέρας ἢ προφη-
τικῆ, ἐν παρθενίᾳ γὰρ Ἀγνή συνέλαβες
παραδόξως, ἑρανε τὸν συνοχεῖα, ἢ ἐκύη-
σας σαρκί, γενεὰν ἢ τίς διηγῆσεται ;

Ω, δὴ . ε' . Εὐβόησε προτυ .

Νεφέλῃν σε, δροσερὰν ἢ τῷ πνυδύματος
ἔδειξε, χάρις μήτερ, νοσημάτων ἐξαίρου-
σαν καύσωνας, ἢ παθῶν ὀμίχλην, πρε-
σβειῶν σε ταῖς αἰμαῖς σχεδάζεσαν .

Πεπλήρωται, ἢ ἐν σοὶ ψαλμικῶς προα-
γόρησις . βασιλεῖ γὰρ τῷ τῶν ὄλων παρ-
θόνος ἐξόπισθον τῆς ἀειπαρθόνος σὺν σε-
μναῖς ἀπηνέχθῃς νεάνισιν .

Ῥεν ἐσησας ἀνιάτων παθῶν ταῖς πρεσβεί-
αις σε, τοῖς τῷ τάφῳ προσίσει τῷ σῶ
μετὰ πίσεως, καὶ ψυχῶν Ματρῶνα ση-
πεδόνα δεινῶν ἀπεξήρανας .

Θεοτοκίον .

Ὁ ἄχρονος ὑπὸ χρόνον ἐκ σὲ κόρη γίγνε-
ται, ἢ ὄραται, ὁ Ἀγγέλοις αὐτοῖς ἀθεώ-
ρητος

ρητος φύσεως βροτείας ὑπελθῶν Φιλαν-
θρωπως τὸ Φύραμα

Κοντάκιον . ἤχος πλ. β' .

Ἀ' Σμασί σε ἢ κρότοις ἐπὶ γῆς σεμνῆ
τῶς γεραίροντας ἀμειψομ ἑρανόθεν ἐκμει-
λίσεσσα τὸν Δεσπότην ἡμῶν, τῶν πται-
σμάτων τὴν λύσιν πρυτανόβουσα, ἢ περι-
εσασιν ἐναπέεργεσα, ἵνα ἡρεμον ἐπὶ γῆς βι-
ῆντες βίον ἐν εἰρήνῃ τὸν τέριφαντα Χριστὸν
αἰεὶ μεγαλύνωμον .

Εἴτερον Κοντάκ . Η' Παρθένος .

ὈΥδαμῶς τὸ θηλύ σοι ἐμποδῶν ὠφθῆ
Ματρῶνα, πρὸς τῶς ὑπὲρ ἄνθρωπον ἀγῶ-
νας ὄντως ἢ ἀθλοῦς, ἢσχυνας δὲ τὸν μέ-
γαν νῦν Θεοφόρε, δὲ φρανας δὲ τὸ γυναι-
κεῖον μεγάλως γένος, τὸ ἐκείνων ταῖς σαῖς
νίκαις προσαφελούσα τῆς ἡτῆς ὄνειδος .

Ὁ Οἶκος .

Τοὺς γενναίους Ἀγνή ἀγῶνας, ἐς διήνυ-
σας, ἐ πρὸς αἶμα ἢ σάρκα, ἀλλὰ πρὸς
τὰς ἀρχὰς τῷ σκότους, ἢ τὰς ἐξουσίας πυ-
κτόβουσα, τίς ἀξίως θαυμάσει ; ἢ γὰρ ὑ-
περβαίνει πάντα λόγον ἢ διάνοιαν τὰ σὰ
προτερέματα, πᾶς σὰρξ ἔσα ἢ αἶμα, ἢ
γῆ ἢ σποδός, ἐ πρὸς τὴν κάτω ἐβλεψας
Φύσιν ; ἐ τῇ τῶν ὀρωμένων ἐθέλχθῃς ἠδύ-
τητι ; ἀλλ' ἀπέιδες ὄλω τῷ νοῦ πρὸς τὸν
Οὐρανόν, καὶ μόνον τὸ ἀμήχανον ἐκεῖνο
κάλλος ἐπεπόθησας, καὶ τοῖς σοῖς ὑπερ-
φύεσιν ὡς ἀληθῶς σπεδάσμασιν, Ἀγγέ-
λων δὲ φρανας συσήματα, ἀνθρώπος τε
ἐπλήξας, δαίμονας ἢσχυνας, τὸ θηλυ γένος
τετίμηκας, τὸ ἐκείνων ταῖς σαῖς νίκαις
προσαφελῶσα τῆς ἡτῆς ὄνειδος .

Τῷ αὐτῷ Μηνί . κ' . τῆς Ὀσίας Μητρὸς
ἡμῶν Ματρῶνης τῆς Χιοπολίτιδος .

Λιπέσα κόσμον ἐμπλεων ἀκοσμίας,
Χριστῷ πρόσσει νυμφικῶς ἢ παρθένος,
Εἰκάδι Ματρῶνης δέμας γαῖα κάλυψε θα-
νέσης .

βίος

Βίος ἢ πολιτεία τῆς Οσίας μητρὸς ἡμῶν
Ματρῶνης τῆς χριστοπολίτιδος .

Α Ἔτι ἡ Οσία πατρίδα μὲν εἶχε τὴν
νήσον Χιον, ἢ ἐκατάγετο ἀπὸ ἑνα χωρίον
ὅπερ ὀνομάζεται ἕως τὴν σήμερον Βολισσὸς
γοναίς δὲ αὐτῆς Λέων ἢ Ἄννα, εἰς γένος
ἢ πλῆστον ἐπισιμότεροι τῶν ἄλλων καὶ
εἰς τὰ ἥθη σεμνοὶ καὶ πολλὰ δὴσεβεῖς εἰς
Θεόν . ἔχουσα δὲ πολλὴν γνῶσιν ἐκ νεαρᾶς
ἡλικίας ἢ Ἀγία, ἢ ἀγαπήσασα τὸν Θεὸν
καταφρονεῖ πᾶσιν ἄλλῃν ἀγάπην γήινον
καὶ τὸ κόσμῳ προσπάθειαν, ἀλλὰ καὶ τὸ
χωρίον, τὸς γονεῖς, καὶ τὸ γένος ἀφείσα
ἔγινε ξένη ἢ παρεπίδημος διὰ τὸν δι' ἡμᾶς
ξενιτοῦθόντα Κύριον . ὁμῶς δὲν ἐμάκρου-
νον ἀπὸ τὴν νῆσον, διότι ἦτον ἄπρεπον ἢ
ἀδύνατον γυνὴ εἰς τοιαύτην ἡλικίαν νὰ τα-
ξιδίωσῃ . ὁμῶς κατέβη εἰς ἀνθρώπους ὅπερ
δὲν τὴν ἐγνωρίζον . διέτριβε λοιπὸν εἰς τὸ
μέσον τῆς χώρας, ἀλλὰ ἐφαίνετο πῶς δὴ-
ρίσκητο εἰς παντελῆ ἐρημίαν, καθόσον δὲν
ἐφρόντιζε τῶν πραγμάτων τῆς κόσμῳ . ἔ-
χοντες δὲ οἱ γονεῖς αὐτῆς ἑπτὰ θυγατέρας
αὕτη ἦτον μικροτέρα τῶν ἄλλων, ἢ τὴν
κληρονομίαν ὅπερ ἔλαβεν ἀπὸ τῆς γονεῖς
τῆς μερίσασα εἰς χήρας ἢ ὀρφανὰ κατὰ
τὴν ἐντολὴν τῆς Κυρίας, ὅσον ἦς ἔμεινε, τὸ
ἐδαπάνησε διὰ τὸ κτίσιμον τῆς Ἐκκλησί-
ας μὲ πολλὴν ἐπιμέλειαν, ἢ τὴν ἀφίερω-
σε τῆς Σωτῆρος Χριστοῦ . κτίζοντας δὲ τὸν
ναόν, ἢ ἀνοίγωντας τὰ θεμέλια, δὴρέθη
πολύς θησαυρὸς, ἐκεῖ θέλει λογιᾶσαι κάθε
ἕνας, πῶς δὴρέθη ὁ θησαυρὸς ἐκεῖ ἐνεργεῖα
τῆς δαίμονος, διὰ νὰ ἐμποδίσῃ τὸ καλὸν ὅ-
περ ἐπεχειρίσθη . ἢ πάλιν νὰ δὴρέθη κατὰ
βέλγησιν Θεοῦ, διὰ νὰ φανερώσῃ τὴν ἀπά-
θειαν, ὅπερ εἶχεν ἡ Οσία εἰς τὰ τῆς κόσμῳ
πράγματα, ὅπερ ἢ ἔγινε, διότι ἀντὶ τῆς
χαρᾶς ὅπερ ἔπρεπε νὰ λάβῃ διὰ τὴν δὴρε-
σιν,

σιν τῆ θησαυρῶ, προσβύχεται εἰς τὸν Θε-
ὸν, διὰ νὰ γένη φρεσὸς καὶ οὐδὲν ἄλλ' ὢ
τῆ παραδόξῃ θαύματος, εὐθὺς μετετρέ-
πη εἰς ἐσβεσμένα κάρβονα, εἰς ὃ ἐδηλώθη
ἢ τῆς Οσίας τὸ πρὸς τὸν πλῆστον τῆ κό-
σμου μῖσος, ἢ ἡ τῆ Θεοῦ βοήθεια τελῶσα
τῆς Οσίας τὰ καταθύμια, ἀλλὰ καὶ ξε-
νοδοχεῖον ἐκτίσεν ἡ Οσία διὰ τῆς ξένους .
τόσον δὲ κατέτιζε τὸ σῶμά της ἢ Οσία,
ὡσε νὰ φανῆ ἄσαρκος ἢ ἐν σώματι . ἢ δὲ
ἐργασία της ἦτον προσβύχῃ ἢ ψαλμῶδία
ἢ δάκρυα, ὅπερ εἶχεν ἀντὶ τροφῆς, ἢ
ποτῆ . διότι ὅλη ἐκκίετο μὲ τὸν ἐνθεον ἔ-
ρωτα τῆς Θεῆς ἀγαπήσεως, ἢ μετὰ δά-
κρυα ἐδρσίζετο . ὁ νῆς αὐτῆς ἦτον ὅλως
ἐράνιος, μηδέποτε κάτω νύτων, ἀλλὰ ἀ-
ναβιβαζόμενος πάντοτε εἰς Θεόν, ἐκεῖθεν
ἐλάμπετο, καὶ ἐφωτίζετο, ὅθεν καὶ τὴν
θαυματουργικὴν χάριν ἔλαβε καὶ τόσον
πλευσιοπάροχον, ὡσε νὰ ἀναζήσῃ ἢ νεκρὸν
διότι τὸν καιρὸν ἐκείνον ἐλκτόντες πολέμι-
οι εἰς τὴν νῆσον, ἢ περικυκλώσαντες τὴν
χώραν ἔθνος βαρβάρων θηριώδες ἢ ἀνήμε-
ρον, εἰς ἐξ αὐτῶν εἰς τὸ μοναχῆριον τῆς Ο-
σίας πορεύθεις, ἢ μίαν μοναχὴν ἐπιχει-
ρήσασα ἀναυχύντως νὰ ὑβρίσῃ ἢ νὰ βιά-
σῃ, δὴθὺς δὴρέθη νεκρὸς, ὅντες ἢ Ἀγία
λυπηθεῖσα, διὰ προσβύχῃς αὐτῆς ἀνεσι-
σε, ἢ τῆτον ἀναζήσασα λέγει . διὰ τί ὢ
ἀνόητε τοιαῦτα ἐτόλμησας ; ἀνάσα, ἢ τῆ
λοιπῆ μὴν ἐπιχειρίζεται τοιαῦτα, ἢ δὴθὺς
ὁ ἀκίνητος ἐκινεῖτο, ἢ ὁ ἄπνευς ἐνέπνευσε
ἢ τὸ θαῦμα ἔγινε τῆς χώρας κοινὴ ὠφέ-
λεια, διότι ἀκύναντες οἱ πολέμιοι ἡύλα-
βήθησαν, ἢ τὴν ἀγριότητά μετέβαλον εἰς
ἡμερότητα τόσον, ὅτι δούτερον πάλιν ἐλ-
θόντες εἰς τὴν νῆσον δὲν τὴν ἐκακοποίησαν
τῆτον τοίνυν τὸ θαῦμα τῆς Ἀγίας ἀρκεῖ
ἀντὶ πολλῶν εἰς φανέρωσιν τῆς πλῆτες τῆς
ἀρετῆς τῆς Οσίας, ἀλλὰ ἢ αὕτη ἀκολο-
θήσασα

θήσασα εἰς τὸν τῆς Φύσεως νόμον, ἢ τὴν
ψυχὴν ἀφείσα εἰς χείρας Θεοῦ, οὐδέποτε
διαλείπει πηγάζουσα θαύματα, ἀλλ' ἀεν-
νάως δίδει τοῖς προσερχοῦσι τὰς ἰάσεις
πλουσίας, καὶ δὲν εἶναι τινὰς ἀθανῆς μὲ
ὅποιον πάθος ὅπερ ἂν εἶναι, ὅς τις ἂν ὑπά-
γῃ εἰς τὸν ναόν της, δὲν θέλει λάβῃ τε-
λείως τὴν ἴασιν . διὸ ἢ τῶν τῆς νῆσε ἀν-
θρώπων, πλῆτος ἀναφαίρετος, καὶ θη-
σαυρὸς ἄσυλος ἀναδείκνυται, ἢ μόνον με-
γάλης αἰτίας τιμῆς, ἀλλὰ ἢ ὠφελείας .
ὅθεν καὶ ἀρίστη ἐπωνυμία εἰς τὴν Οσίαν
ἐπεκράτησε κατὰ τὴν ἐνεργεῖαν της καὶ ἐ-
μένη Ἀγία Κυρία παρὰ πᾶσιν, καθ' ὅσον
ἔλαβε τὴν κυριότητα κατὰ τῶν παθῶν
βασιλεύσασα τῆς ἀμαρτίας, ἢς ταῖς πρε-
σβείαις ἢ ἡμεῖς τύχοιμον τῶν ἐλπίζομέ-
νων ἀγαθῶν χάριτι ἢ φιλανθρωπία τοῦ
μονογονοῦς Υἱοῦ τῆς Κυρίου ἢ Θεοῦ καὶ
Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὃ ἢ δόξα ἢ
τὸ κράτος εἰς τῆς αἰῶνας Ἀμήν .

Ὡ δὴ . ζ' . Ο διασώσας .

Σ Οῦ ἐπὶ πέτρῳ τὴν ἐσέρῃαν, τῆς ἐ-
πὶ τὸν κτίσιν ἐλπίδος, εἴσασα πόδας τῆς
ψυχῆς, κατηρθύνθη τὰ σὰ διαβήματα εἰς
ὁδὸν τὴν σωτήριον, ἐντολῶν τῶν τοῦ Δε-
σπότη Οσία μητῆρ .

Τῆς Ἰουδίθ τὰ κατὰ σὲ, καθυπερετερέντα
ὄραται, ἐχ' ὀλοφέρνην κτείνεις γὰρ, ἀλ-
λ' αὐτὸν τὸν τὴν Ἰῶαν πτερνίσαντα, ζῖφει
τέμνεις τῆς ἀσκήσεως, καὶ θριαμβώεις
αὐτῆ τὴν ἦταν .

Εὐδῖος πέφηνας λιμὴν, τοῖς ἐν τῇ θαλάσ-
σῃ τῆ βίβ, ναυτιλλομένοις ἢ πολλῶν συμ-
φορῶν ποντεμένοις τῷ κλύδωνι, εἰς γαλή-
νην μεταγύσα πειρασμῶν τὴν καταγγίδα
σὴ ἀντιλήψαι . Θεοτοκίον .

Τὴν τῆς προμήτερος ἀγνή, πτώσιν θερα-
πεῖς τῷ τόκῳ, καὶ ἀπογόνες τὰς αὐτῆς
πρὸς τὴν πάλιν καὶ νίκην διή, ειρας, τῆ ἐ-
κείνην

κείνω πτερνίσαντος ἀμαρτίας ἐνιδόνε Φυ-
γέσας γεῦσιν .

Ὡ δὴ ἢ . Παῖδας εὐαγεῖς .

Ἰ Ἄνα τῆς ἄνω βασιλείας ἀπολαύσης, σκυ-
βαλα πάντα ὑπετόπασας, πλῆστον δόξαν,
ἢ σαρκὸς βδελυξαμένη ἡδονῆν, διὸ ἢ τὸν
παμπόνηρον ὄφιν ἐπάτησας, ἢ τῆτε τῆς
ἐνέδρας καθείλες τοῖς σοῖς βελτιστοῖς ἔργοις
Χριστὸν ὑπερυψῶσα .

Νοὶ καθαρῶ τε καὶ τελείῳ, τὸν μόνον ἐν
τοῖς Ἀγίοις παμμακάρισε ἐπαναπαυόμενον
Κύριον ζητήσασα, ἢ τῆτε μεθ' ἡμέραν τε
ἢ νύκτωρ ἐνδοξε, ὄρωσα τὸ ἀμήχανον κάλ-
λος, ἐμελπες ὑμνεῖτε Χριστὸν εἰς τῆς αἰῶ-
νας .

Νικᾶται ἢ πίπτει σοῖς ἀγῶσιν, ὁ πάλας
Φυσῶν μεγάλως σατὰν τύραννος ἢ κατα-
πεφρόνηται, ὁ γῆν ἐξαφανίσασθαι, μεγα-
λαυχῶν ἢ θάλασσαν . ὢ Θεῆς χάριτος,
τῆς σὲ ἐνισχυσάσης Ματρῶνα, ὢ προθέσε-
ὡς σε ἢ γνώμης τῆς ἀτρέπτου .

Θεοτοκίον .

Ἰδε σοὶ παρθένοι μέχρι τέλους αἰῶνος ὢ
Μητροπάρενε ἐφέπονται, ἢ τῷ σῷ προ-
σάγονται τόκῳ Θεοῦ μφῶστε, καὶ σὲ τὴν
τῆτε προξενον πόθῳ γεραίρωσι, μεθ' ὧν
ἢ ἡ Θεοφρων Ματρῶνα, πόνοις προσηνε-
χθῆ ἀσκητικοῖς ἐκείνω .

Ὡ δὴ ἢ . Ἄπας γηγενής .

Ἦ Δὴ πρὸς αὐτὰ τὰ ἄνω σικηνώματα με-
ταχωρήσασα . ὅπερ δι' ἐσόπτρε σοι, ὠρᾶ-
το πάλας καὶ ἐν αἰνίγματι, νῦν καθορᾶς
τρανώτερον ἢ καθαρώτερον, πανοῦβια
ἤδη λελυμένων σοι, τῶν ἐσόπτρων τὸ κάλ-
λος τῆς κτίσαντος .

Τέλος οἶς σὺ, Ματρῶνα, ἐν πλῆτῳ τῶν
ἀρετῶν, ναῦς ὡς μυριάγωγος, εἰς τὸν λι-
μένα τῆς ἀναπαύσεως, τῆς ἄνω προσορμή-
σασα, τῆς ταπεινώσεως, πτερεμένη, τῷ
ἰσῖφ οἶαι δὲ, ἀντιδόσεις ἐκεῖ ἐναποκείνται .

Αθλα σὺ σεμνὰ, καὶ τὰ ὑπὲρ ἄνθρωπον
θεῖα παλαίσματα, ἔγωγε τετόλμηκα, ὅ-
σος οἰκέτης μέλψου πανόφθιμε, γλώσση
ῥυπώση, χείλεσιν ἀκαθάρτοις τε, ἀλλ'
αὐτῇ μοι, σύγγνωθι ἢ δίδε μοι, συμπα-
θῶς τὰ τῆ πόθου ἐπίχειρα.

Θεοτοκίον

Στόμα τὸ ἐμὸν αἰνέσεως πλήρωσον τῆς σῆς
ὦ Δέσποινα, ἢ ὡς ἄλλο δεῖξόν με, τὸν σὸν
οἰκέτην Ἀγνή φαλτήριον, ἐπὶ τῆς γῆς δε-
κάχρονον ἀπλῆς αἰσθήσεων, τῆς πεντάδος
τῆ καθάρσει. ἵνα σὲ μεγαλύνω αἰεὶ Πανα-
μώμητε.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ

Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς.

Τῆς ψυχῆς τὸ τριμερές εἰς ἀπαθείας ἄ-
βυσσον κατέδυσας ὦ Ματρῶνα, ἢ ἀβεβό-
χως τῆς ζωῆς, διαγαγῶσα πέλαγος πρὸς
γῆν τῆς ἐπαγγελίας τῆς ἄνω καλῆν ἴησας.

Θεολοκίον

Ἀκρασίας τῷ καρπῷ ὁ ὄφθις δελεάζων με,
ἢ δοναῖς θέλγει τῆ βίβη, ἢ παραβάτην ἐν
τολῶν τῶν θεῶν ἀπεργάζεται, ἀλλὰ σὺ τῷ
Θεῷ με Παρθένε κατάλλαζον.

Εἰς τῆς Αἴνης σιχηρὰ προσόμοια ἦχ πλ' δ'

Ὡ τῆ παραδόξε θαύματος

Ὡ τῆ παραδόξε θαύματος πῶς ἢ γυναι-
κες ὄφθιν, τοῦ μεγάλα ἀνχίσαντος καθαι-
ρῶσιν ὄφθως, πῶς ἰσχύον ἐνεδύσατο, τὴν κα-
τ' ἐκείνης τὸ ἀσθενέσατον, τῷ ὄντι φύλον πῶς
εἰς ἀγῶνας χωρεῖ τῆς ὑπὲρ ἄνθρωπον, ἢ τὸ
πρὶν εὐόλισθος φύσις, δι' ὃ Χριστὸν μεγα-
λύνομεν ἴτε τὸν πρόξενον.

Ὡ τῆς γενναίας ἐνστάσεως ἢ παλαισμάτων
τῶν σῶν, ὦ Μαρτῶνα Θεόπνευσε, δι' ὧν ἐκ-
νικήσασα τὴν δαιμόνων παράταξιν, τὸ κατ'
ἐκείνων εἴληφας τρόπαιον, ἢ σεφανίτης
ὦφθης

ὦφθης ἀναίμακτος, τῆς προαιρέσεως τὸ σεπ-
τὸν μαρτύριον διὰ παλῶς ὑπελθοῦσαν πάν-
σοφῆ σερέως τῆ βίβη σε.

Στόλον πρὸς προηγμένον Θεοφειλέσι
ψυχῆς πρὸς οὐράνιον ἀνοδον, σὲ καλῶμεν
ἐνδοξε, ἢ νεφέλην σκιάζουσαν, ἢ πρεσβει-
ῶν σε νοτίσι καύσωνα παθῶν παντοίων ἐ-
ναπελαύνουσαν, ἄγαλμα ἔμψυχον, ἢ σε-
πτὸν κειμήλιον ἢ ἱερὸν τοῖς πιεσῶς θησαύ-
ρισμα, μήτηρ ἀείμνησε.

Σὲ ὄλβον ἔσχεν ἀσύλητον ἢ σὴ Ματρῶνα
πατέρις, ἢ σεπτὸν ἀκροθήνιον, ἢ λιμένα
ἄδιδιον, ἢ σερέον περιτείχισμα, ἢ κατ' ἐ-
χθρῶ παντὸς ἀμυντήριον, ψυχῆς ἢ σώ-
ματος φυλακτήριον, ἢ καὶ περισώζε διὰ
τέλους Πανσεμνε ταῖς σαῖς δοχαῖς πάν-
τας διασώζουσα τῆς ἐπιχρείας ἐχθροῦ.

Δόξα ἦχος. πλ' β'.

Α' Σμασί σε καὶ κρότοις ἐπὶ γῆς σεμνῆ
τοῦς γερύροντας ἀμειψαί οὐρανόθεν Ὀ-
σία, ἐκμειλίσσουσα τὸν Δεσπότην ἡμῶν,
τῶν πταισμάτων τὴν λύσιν πρυτανόβουσα,
ἢ περισάσιν ἐναπέργουσα. ἵνα ἡρεμον ἐ-
πὶ γῆς βιῶντες βίον, ἐν εἰρήνῃ τὸν τέρψαι-
τα Χριστὸν αἰεὶ μεγαλύνωμεν.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Θεοτόκε σὺ εἶ ἢ ἄμπελος.

Εἰς τὴν λειτουργίαν τυπι-

κα καὶ ἐκ τοῦ Κανό-

νος τῆς Ὀσίας

Ὡδὴ γ'

ἢ δ'.

Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον
Ἐἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην.

Ὡ μοιῶθη ἢ βασιλεία τῶν

οὐρανῶν δέκα παρθ.

Ζήτηε εἰς Ὀσίαν γυναῖκα.

σὺ δὲ εἰ βέλει λέγε εἰς τῆς Αἴνης τὸ παρθὸν

Δόξασικόν. εἰς ἦχον πλ' α'.

Δεῦτε φιλεόρτων τὸ σύσημα, δόδετε ἢ
χορείαν ζησώμεθα, ἐπὶ τῆ ἐτησίῳ ἐορτῇ
τῆς Θεοφόρου μητρὸς ἡμῶν Ματρῶνης τῆς
σεπτῆς. αὐτὴ γὰρ διηνεκῶς τῷ Κυρίῳ
πρεσβεύει, ἵνα ῥυσθῶμεν πάσης νόσου ψυ-
χικῆς, καὶ λοιμοῦ τοῦ δεινοτάτου, οἱ πρε-
σφεύγοντες ἐπὶ τὸ πάνσεπτον αὐτῆς τέμε-
νος, καὶ κατασπαζόμενοι τὸν πανσέβαστον
αὐτῆς χαρακτήρα, μετὰ πόθου καὶ πίσε-
ως. συνδράμωμεν τοίνυν πάντες ἐν τῇ μνή-
μῃ αὐτῆς, καὶ θερμῶς καθικετεύσωμεν
ταύτην, μετὰ δακρύων βοῶντες πρὸς αὐ-
τὴν, ῥύσαι ἡμᾶς ὦ σεπτοτάτη Ματρῶνα
ὡς μήτηρ φιλότεχνος, πασῶν τῶν ὀλεθρί-
ων νόσων καὶ δεινῶν, ἢ ποικίλων κινδύνων
ἢ τὸν πανόλεθρον λοιμὸν ἀποσόβησον ἀφ'
ἡμῶν, ταῖς πρὸς Κύριον πρεσβεύαις σου.

Καὶ νῦν Μακαρίζομέν σε.

Ο' Ἀπόστολος, προκείμενον ἦχος α'.

Υπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον.

Καὶ ἔζησεν ἐπὶ πέτραν τῆς πόδας με καὶ
κατόβουνε τὰ διαβήματά μου.

Πρὸς Κορινθίους δευτέ-

ρας Ἐπιστολῆς.

Παῦλος τὸ ἀνάγνωσμα

Ἀδελφοὶ, ὄφελον ἠνείχεσθέ μου μικρὸν
τι τῆς ἀφροσύνης. ἀλλὰ ἢ ἀνέχεσθέ με.
Ζητῶ γὰρ ὑμᾶς Θεῷ ζήλω. ἡμεροσάμην
γὰρ ὑμᾶς ἐν ἀνδρὶ, παρθένον ἀγνήν πα-
ραστήσαι τῷ Χριστῷ. φοβοῦμαι δὲ μήπως
ὡς ὁ ὄφθις εὖαν ἐξηπάτησεν ἐν τῇ πανεργ-
γία αὐτοῦ, οὕτω φθαρή τὰ νοήματα ὑ-
μῶν, ἀπὸ τῆς ἀπλότητος τῆς εἰς Χριστὸν.
εἰ μὲν γὰρ ὁ ἐρχόμενος ἄλλον Ἰησοῦν κη-
ρύσσει, ὃν οὐκ ἐκηρύξαμεν, ἢ πνεῦμα ἕτερον
λαμβάνετε, ὃ οὐκ ἐλάβετε, ἢ εὐαγγέλι-
ον ἕτερον, ὃ οὐκ ἐδέξασθε, καλῶς ἠνείχε-
σθε. λογίζομαι γὰρ μηδὲν ὑσερηκέναι τῶν
ὑπὲρ λίαν ἀποδόλων. εἰ δὲ καὶ ἰδιώτης
τῷ λόγῳ, ἀλλ' οὐ τῇ γνώσει. ἀλλ' ἐν
παντὶ φανερωθέντες ἐν πᾶσιν εἰς ὑμᾶς.

Ἀλληλουῖα.

Εὐαγ-

Τ Ε Λ Ο Σ Κ Α Ι Τ Ω Θ Ε Ω

Δ Ο Ξ Α

